

Міністерство освіти і науки України;
Рівненська обласна державна адміністрація; Рівненський відокремлений підрозділ «Центр розвитку місцевого самоврядування»; Національний університет водного господарства та природокористування; Національна академія державного управління при Президентові України; Рівненська міська рада; Академія ім. Якуба з Парадижа у Гожуві Великопольському; Поліський державний університет (м. Пінськ, Білорусь); Університет Північної Кароліни (м. Грінсборо, США); Технічний університет Варна «Черноріжець Грабар» (м. Варна, Болгарія); Батумський державний університет ім. Шота Руставелі (Грузія, м. Батумі); ПАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна академія управління персоналом»; Університет Марії Кюрі-Склодовської в Любліні (м. Люблін, Польща); ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної Академії педагогічних наук України; Національний авіаційний університет; Львівський національний аграрний університет; Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління; Луцький національний технічний університет; Державна фіскальна служба в Рівненській області; Відділення Національної служби посередництва і примирення в Рівненській області; Рівненський державний гуманітарний університет; Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти

ЗБІРНИК ТЕЗ

II Міжнародної науково-методичної конференції

«Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад»

14 грудня 2018 року

Рівне - 2018

УДК 330.837 (073)

ББК 65.9я7-6

Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад : матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції 13-14 грудня 2018 р. Рівне : НУВГП, 2018. – 233 С.

ISBN 978-966-327-408-9

Рекомендовано науково-технічною радою Національного університету водного господарства та природокористування (протокол № 120 від 23 жовтня 2018 року)

Редакційна колегія

Мошинський В., д.с.-г.н., проф., ректор НУВГП; **Муляренко О.**, голова Рівненської обласної державної адміністрації; **Данильчук О.**, голова Рівненської обласної ради; **Романенко Є.**, проректор ПАТ «Вищий навчальний заклад “Міжрегіональна академія управління персоналом”», д.держ.упр., проф.; **Хомко В.**, міський голова м. Рівного; **Богатирчук-Кривко С.**, заступник голови Рівненської обласної державної адміністрації; **Корнійчук О.**, заступник голови Рівненської обласної державної адміністрації; **Красько М.**, начальник відділення Національної служби посередництва і примирення в Рівненській області; **Рачинський А.**, Академія державного управління при Президентові України; д.держ.упр., проф.; **Сивий Р.**, директор Рівненського відокремленого підрозділу «Центр розвитку місцевого самоврядування»; **Пилипчук С.**, голова асоціації об'єднаних територіальних громад Рівненщини; **Шустов М.**, голова асоціації сільських та селищних рад Рівненщини; **Савіна Н.**, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП, д.е.н., проф.; **Микитин Т.**, експерт з регіонального розвитку ЦРМС, к.т.н., доц.; **Сорока В.**, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи НУВГП, к.с.-г.н., доц.; **Тарас В.**, професор Університету Північної Кароліни (США, м. Грінсборо); **Шебеко К.**, ректор Поліського державного університету (Республіка Білорусь, м. Пінськ), д.е.н., проф.; **Балашов А.**, Президент «Всеукраїнської Академії Наук Публічного Управління», д.держ.упр., проф.; **Собонь Я.**, професор, Академія ім. Якуба з Парадижа у Гожуві Великопольському (Республіка Польща, м. Варшава); **Біла С.**, проф. Національного авіаційного університету, д.держ.упр., проф.; **Черній А.**, ректор Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, голова постійної комісії з питань гуманітарної політики Рівненської обласної ради, к.політ.н., доц.; **Гехбая Б.**, Батумський державний університет ім. Шота Руставелі (Грузія, м. Батумі), к.е.н., доц.; **Куйбіда В.**, президент Національної академії державного управління при Президентові України; д.держ.упр., проф.; **Кістер А.**, PhD, Університет Марії Кюрі-Склодовської в Любліні (Республіка Польща, м. Люблін), доц.; **Алейнікова О.**, ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної Академії педагогічних наук України, д.держ.упр., проф.; **Зайцев Д.**, начальник Державної фіскальної служби в Рівненській області; **Рогозінська-Мітрут Д.**, проф., Академія ім. Якуба з Парадижа у Гожуві Великопольському (Республіка Польща, м. Варшава); **Павлов Павел**, проректор з наукової діяльності, Технічний університет Варна «Черноріжець Грабар» (м. Варна, Болгарія), проф.; **Зборіна І.**, декан економічного факультету ЗО «Поліський державний університет» (Республіка Білорусь), к.е.н., доц.; **Сохнич А.**, ЛНАУ, д.е.н., проф.; **Пархоменко-Куцевіл О.**, ПАТ «Вищий навчальний заклад “Міжрегіональна академія управління персоналом”», д.держ.упр., проф.; **Фокіна Т.**, в.о. начальника відділення Національної служби посередництва і примирення в Рівненській області; **Закжевський Роберт**, віце-староста Радомщанського повіту (Республіка Польща); **Матвійчук Л.**, ЛНТУ, д.е.н., професор; **Прищепя А.**, проф., директор навчально-наукового інституту агроєкології та землеустрою НУВГП; **Кожушко Л.**, завідувач кафедри менеджменту НУВГП, д.т.н., професор; **Чаплай І.**, завідувач кафедри професійної освіти та управління навчальним закладом ПАТ «Вищий навчальний заклад “Міжрегіональна академія управління персоналом”», к.держ.упр., доц.; **Мищук Г.**, професор кафедри трудових ресурсів і підприємництва НУВГП, д.е.н., проф.; **Ковшун Н.**, в.о. директора ННІ економіки та менеджменту НУВГП, к.е.н., проф.; **Пахаренко О.**, заступник директора ННІ економіки та менеджменту з наукової діяльності, к.е.н., доц.; **Сазонець Ігор**, завідувач кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП, д.е.н., проф.; **Валюх А.**, д.держ.упр., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП, доц.; **Якимчук А.**, проф. кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності НУВГП, д.е.н., проф.

Матеріали публікуються у авторській редакції.

ISBN 978-966-327-408-9

ЗМІСТ

Rogozińska-Mitrut Joanna. PARADYGMATY JAKOŚCIOWE W DOSKONALENIU ZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIORSTWEM.....	8
Soboń Janusz. WSKAŹNIKI JAKOŚCIOWE KONIUNKTURY W PROGNOZOWANIU SYTUACJI NA RYNKU USŁUG FINANSOWYCH.....	11
Акімова Людмила Миколаївна. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.....	14
Акімов Олександр Олексійович. ДЕЯКІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЧИННИКИ СИСТЕМОГЕНЕЗУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	16
Антонова Світлана Євгеніївна, Мартинюк Галина Федорівна. СУЧАСНИЙ СТАН ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ.....	18
Антонюк Наталія Анатоліївна. ТЕХНОЛОГІЯ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ПОТОКАМИ.....	20
Балабаєва Зінаїда Василівна. РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ФІЛОСОФСЬКИЙ ВИМІР.....	22
Балджи Марина Дмитрівна. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ВАЖЛИВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	24
Баценко Людмила Миколаївна, Андрієнко Андрій. ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ЯКІСНОГО ПРОФЕСІЙНОГО ШТАТУ.....	25
Баценко Людмила Миколаївна, Лісовенко Генадій Віталійович. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	27
Безтелесна Людмила Іванівна. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	29
Біла Світлана Олексіївна. МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗАСАДИ ЕВОЛЮЦІЇ КОНЦЕПЦІЙ ТА ТЕОРІЙ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ.....	31
Біловодська Олена Анатоліївна. ЛОГІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКТОВИХ ІННОВАЦІЙ: СКЛАДОВІ ТА ЇХ ОЦІНКА.....	33
Бойко Зоя Володимирівна, Горожанкіна Наталія Анатоліївна. ГЕОГРАФІЧНА ОЦІНКА ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ (2017 Р.).....	35
Валюх Андрій Миколайович. ПРИНЦИПИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІЧЕНОСТІ КАДРІВ ДЛЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ОБ'ЄДНАНОЮ ТЕРИТОРІАЛЬНОЮ ГРОМАДОЮ.....	38
Вдовиченко Ю.В., Поліщук А.С. ТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕВОЛЮЦІЇ АТРИБУТІВ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МІСТ.....	40
Vdovychenko Yuriy, Tsykhmystro Vasyi. SCIENCE, TECHNOLOGY AND INNOVATIONS AS A MAIN FACTORS OF MODERN INFORMATION DEVELOPMENT.....	41
Ворона Петро Васильович. ПРОГРАМА БОРОТЬБИ З БІДНІСТЮ В УКРАЇНІ, ЯК ПРОГРАМНИЙ ДОКУМЕНТ НАРОДНОГО РУХУ У 1996 РОЦІ.....	42
Галінський Павло Ярославович. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ТА СПОРТОМ В УКРАЇНІ.....	44
Гладченко Анатолій Юрійович. МЕТОДОЛОГІЧНІ АКЦЕНТИ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ РІВНОВАГИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	45
Горецька Юлія Миколаївна, Пашкевич Світлана Михайлівна, Кристопчук Михайло Євгенович, ЛОГІСТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ – ЗАПОРУКА УСПІХУ... 	46
Горохова Людмила Вікторівна. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ ТА РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ (НА ПРИКЛАДІ ЖИТОМИРЩИНИ).....	48
Дзвінчук Дмитро Іванович, Довірак Ігор Васильович, Петренко Віктор Павлович. ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ – ГОЛОВНА УМОВА УСПІХУ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	51
Дзвінчук Дмитро Іванович, Петренко Віктор Павлович. ЗНАННЯ І НЕЗНАННЯ: ЛЮДСЬКІ РЕСУРСИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК ОБ'ЄКТ НАВЧАННЯ І РОЗВИТКУ.....	53
Дзюба Майя Миколаївна. ПОЛІТИЧНА КОМУНІКАЦІЯ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ... 	55
Дробко Едуард Васильович, Боярчук Валентина Миколаївна. УДОСКОНАЛЕННЯ	

ПРОЦЕСУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ТУРИЗМУ(НА ПРИКЛАДІ ЗДОЛБУНІВСЬКОГО РАЙОНУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	56
Дробко Едуард Васильович, Юрчук Оксана Мирославівна. УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТА ДУХОВНОЇ ДОПОМОГИ ПРАЦІВНИКАМ ПОЛІЦІЇ – УЧАСНИКАМ БОЙОВИХ ДІЙ.....	58
Дробуш Ірина Вікторівна. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ФОРМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ.....	60
Дубовик Світлана Григорівна, Савельєва Людмила Миколаївна. СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ.....	63
Зайцев Дмитро Борисович. ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ У СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: ПЛАН ДО 2030 РОКУ.....	66
Залужний Антоній Леонідович. ЕКОНОМІЧНІ ПОТРЕБИ У КОНТЕКСТІ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИХ ПІДХОДІВ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ ТА ІНДИВІДУАЛІЗМУ.....	68
Зиза Олена Олександрівна, Колбасова Юлія Ігорівна. ВПЛИВ РІВНЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ НА ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНЕ ЗРОСТАННЯ...	69
Зиза Олена Олександрівна, Червонецька Наталія Вікторівна. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УМОВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	71
Зима Іван Ярославович. УЧАСТЬ СВІТОВОГО БАНКУ В РЕФОРМУВАННІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	73
Ільїн Валерій Юрійович, Ільїна Олена Василівна. ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ.....	75
Ільїн Владислав Юрійович. УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ У ФОРМУВАННЯХ НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ.....	77
Йонтко Анастасія Русланівна. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	79
Клименко Оксана Миколаївна. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	81
Клімова Анастасія Вадимівна. ЛІЦЕНЗУВАННЯ ТА АКРЕДИТАЦІЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	82
Ковальчук Анна Василівна. FISCAL DECENTRALIZATION, DISTRIBUTION OF EXPENDITURE AUTHORITY IN UKRAINE.....	84
Ковшун Наталія Едуардівна, П'ятка Наталія Степанівна. ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПРИРОДНО-РЕСУРСНОЇ СФЕРИ.....	86
Коленда Наталія Вікторівна. ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: ДОСВІД США.....	88
Конарівська Оксана Богданівна, Кушнір Ніна Борисівна. ІННОВАЦІЇ В ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ.....	90
Конарівська Оксана Богданівна, Цінадзе Зураб Нугзерович. ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЯКІСТЬ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ».....	91
Корбутяк Віктор Іванович, Пшеюк Оксана Олексіївна, Васильєва Галина Євгеніївна. СВЗЯО – КЛЮЧОВА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ЗАДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.....	93
Коротун Сергій Ігорович, Коротун Ольга Петрівна, Малишенко Олена Володимирівна. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НОВИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ В РІВНЕНСЬКОМУ ПОЛІССІ.....	94
Костюкевич Руслан Миколайович, Костюкевич Аліна Миколаївна. МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ПРОЦЕСІВ СТРАТЕГУВАННЯ В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ.....	97
Котик Ольга Василівна, Любовська М.М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	99
Коханій Михайло Сергійович. ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ В УПРАВЛІННІ ОБ'ЄКТАМИ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	102

Крилова Ірина Іванівна. Інституційна складова механізму державного управління у сфері водопостачання та водовідведення.....	104
Куліш Лариса Петрівна. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО ЯК НЕОБХІДНА ПЕРЕДУМОВА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	106
Куницький Сергій Олегович. ПРИРОДОРЕСУРСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	108
Кушнірук Юрій Степанович. РЕГІОНАЛЬНІ МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕКРЕАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ РІВНЕНЩИНИ.....	110
Лепкий Михайло Іванович, Дащук Юлія Євгеніївна. ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	112
Leshchenko Marina. MODERN TRENDS OF THE TNC'S INFORMATION AND TECHNOLOGICAL ACTIVITIES.....	113
Литвинчук Ірина Леонідівна. РЕФОРМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ТА УПРАВЛІННЯ ЛОКАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ У ВИМІРІ ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА.....	114
Лютий Марко Олегович. КОГНІТИВНЕ ЛІДЕРСТВО: ІДЕНТИФІКАЦІЯ ЗАВДАНЬ З ВИХОВАННЯ І РОЗВИТКУ ЛІДЕРІВ-ФУНКЦІОНЕРІВ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ І АДМІНІСТРУВАННЯ.....	116
Маланчук Лариса Олексіївна, Новак Марія Олександрівна. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ.....	118
Маланчук Лариса Олексіївна, Тумилович Тетяна Володимирівна. ЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	120
Мартишин Денис Сергійович. ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРОЦЕСІВ ДЕМОКРАТИЧНОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ.....	121
Матвійчук Людмила Юріївна, Карпюк Ірина Віталіївна. ВПЛИВ СТАНУ ІНФРАСТРУКТУРИ ОТГ НА ЯКІСТЬ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ В РЕГІОНІ.....	125
Медвідь Вікторія Юріївна, Ігнащенко О. І. ІНСТРУМЕНТИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УПРАВЛІННІ СІЛЬСЬКИМИ ТЕРИТОРІЯМИ.....	127
Меліхова Тамара Леонтіївна. ОТГ РІВНЕНЩИНИ: КОРОТКИЙ АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД.....	129
Міклуха Олеся Леонідівна, Підгрушний В. А. ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ ТА ІНСТИТУЦІЙНОЇ СПРОМОЖНОСТІ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	131
Міщук Галина Юріївна, Юрчик Галина Миколаївна, Косік Марія Вікторівна. МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В РЕГІОНІ.....	133
Мудла Діна Василівна. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ.....	135
Назарчук Евгений Михайлович. ИННОВАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В УПРАВЛЕНИИ ОПЕРАЦИОННЫМ РИСКОМ.....	137
Нездоймінов Сергій Георгійович. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО КОМПЛЕКСУ РЕГІОНУ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	138
Окорський Віталій Петрович, Кушніренко О.О., Боярчук Х.П. КЛАСТЕРИ: ШЛЯХИ ВЗАЄМОДІЇ ОТГ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ТПВ.....	140
Охотнікова Ольга Володимирівна. ДОСВІД ВІДБОРУ ПОСАДОВЦІВ ЗА МЕРИТОКРАТИЧНИМ ПРИНЦИПОМ В ЯПОНІЇ.....	142
Павлик Надія Павлівна. KEYС-НАВЧАННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ.....	143
Павліха Наталія Володимирівна, Хомяк Наталія Леонідівна. ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УКРАЇНІ.....	145
Павлов Костянтин Володимирович, Стрішенець Олена Миколаївна, Купчак Володимир Романович. СТИМУЛЮВАННЯ ПРОПОЗИЦІЇ НА РЕГІОНАЛЬНИХ РИНКАХ ЖИТЛОВОЇ НЕРУХОМОСТІ.....	147
Панасюк Руслан Володимирович. ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ОЦІНКИ ГОТОВНОСТІ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ ТЕОРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ ДО ПРОЦЕСІВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.....	149
Пархоменко-Куцевіл Оксана Ігорівна. ДОСВІД У ЗАПРОВАДЖЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ІНСТИТУЦІЙ У СІНГАПУРІ.....	152

Паршутич Ольга Александровна. ЗАРУБЕЖНИЙ ОПИТ РАЗВИТИЯ ПРОЦЕССОВ ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИИ.....	153
Пахаренко Ольга Володимирівна, Оборона О.В. ЕКОНОМІЧНЕ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	156
Петренко Наталія Валеріївна. АНТИКОРУПЦІЙНА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.....	158
Пивоварчук Лілія Володимирівна. МІСЦЕВИЙ ІНДЕКС ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК МОНІТОРИНГОВИЙ ІНСТРУМЕНТОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ.....	159
Пономарьов Віктор Віталійович. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ЗМІН.....	161
Придатко Олександр Миколайович. РОЗВИТОК ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ МІСТ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	163
Романенко Євген Олександрович, Чаплай Ірина Віталіївна. ORGANIZATION OF CONSTRUCTIVE DIALOGUE BETWEEN CIVIL SOCIETY INSTITUTIONS AND STATE BODIES AS A GUARANTEE OF THE STABILITY AND DEVELOPMENT OF A STATE.....	164
Россоха Володимир Васильович. УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКИМ РОЗВИТКОМ В УМОВАХ РОЗШИРЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ І ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ РЕГІОНІВ.....	165
Савіна Наталія Борисівна, Дорошук Надія Іванівна. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	167
Сазонець Ігор Леонідович, Пікалов Юрій Вікторович. РОЛЬ БАЗ ЗНАНЬ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ.....	169
Сазонець Ігор Леонідович, Повханіч Олена Володимирівна. РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНІ.....	170
Сазонець Ольга Миколаївна, Валіулліна Зоряна Володимирівна. ІМПЕРАТИВИ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ІТ КОРПОРАЦІЙ У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	171
Саленко Андрій Сергійович. ФОРМИ ТА ЗАХОДИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА.....	173
Самсонюк Тетяна Миколаївна, Самсонюк Іванна. РІВНЕНСЬКИЙ МАГІСТРАТ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ДРУГОЇ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ (1921-1939 РР.).....	174
Сергієнко Сергій Сергійович. ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ УГІДЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	176
Сивий Руслан Петрович, Микитин Тарас Миронович. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	178
Сидорук Світлана Володимирівна, Матвійчук Н.М., Левчук А.О. ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ БОРАТИНСЬКОЇ ОТГ.....	181
Ситняківська Світлана Михайлівна. ТЕХНОЛОГІЯ БІЛІНГВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КАДРІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	182
Сіпайло Леонід Георгійович. ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ.....	183
Сіпайло Наталія Анатоліївна. ЛІБЕРАЛІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ ЯК НАПРЯМ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ В КРАЇНІ.....	185
Скрипчук Петро Михайлович, Скрипчук Вікторія Петрівна. ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ В РЕФОРМАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ.....	188
Сохнич Анатолій Якович. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ – ОСНОВА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	189
Стець Наталія Володимирівна. НОВІ ПІДХОДИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ТА ЗМІН У ДЕРЖАВНІЙ ПОЛІТИЦІ.....	191
Стрільчук Всеволод Миколайович. РЕГІОНАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ СТРУКТУРИ У ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ МОРСЬКОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ.....	192
Тереля Іван Петрович, Мазепа Василь Григорович, Новак Анатолій Анатолійович, Михайлів Оксана Богданівна. ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ В УМОВАХ	

ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ З ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.....	193
Тихончук Леся Хотіївна, ЗАГАЛЬНІ ТА СПЕЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ...	195
Толчанова Зоя Олексіївна, Мартинюк Оксана Володимирівна, Мальчик Яна Ярославівна, РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО МАРКЕТИНГУ.....	196
Ханін Ігор Григорович, Рябокони М.В. РОЛЬ ЗНАНЬ В АКСЕЛЕРАЦІЇ ТА ІНКУБАЦІЇ ВЕНЧУРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА.....	198
Ханін Ігор Григорович, Середюк Тетяна Борисівна. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ДИФУЗИЄЮ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ НА РЕГІОНАЛЬНИХ РИНКАХ.....	199
Цецик Ярослав Петрович, Чубок Тетяна Олександрівна, Кичан Анна Віталіївна. РОЛЬ ОРГАНІВ ВЛАДИ У ВІДНОВЛЕННІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОЇСФЕРИ НА РІВНЕНЩИНІ В 1945-1950 РР.....	200
Цимбалюк Ірина Олександрівна. ОЦІНКА ПРОЦЕСУ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ВПЛИВУ НА РОЗВИТОК РЕГІОНІВ.....	201
Чубіна Анастасія Сергіївна. ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД (ДОСВІД 2015-2016 РР.).....	203
Чубіна Тетяна Дмитрівна. НОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ, ЗАДАЧІ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МІСЦЕВОЇ ПОЖЕЖНОЇ ОХОРОНИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	205
Шанюк Володимир Іванович. ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ НА РІВНЕНЩИНІ НА ПРИКЛАДІ ГОРОДОЦЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ РІВНЕНСЬКОГО РАЙОНУ.....	206
Швець Микола Дмитрович, Кірічок Олександр Георгійович, Хітров Ігор Олександрович. ВИДИ ЛОГІСТИКИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ.....	207
Шило Жанна Степанівна. НЕОБХІДНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	210
Шкоропад Наталія Олександрівна. ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОЇ ТА РЕГІОНАЛЬНОЇ ПРОТИДІЇ ДЕСТРУКТИВНОМУ ВПЛИВУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗАГРОЗ.....	212
Шмат Сергій Сергійович. «РОЗУМНЕ МІСТО» ТА НЕРОЗУМНІ РІШЕННЯ.....	213
Shynder Viacheslav Volodymyrovych. MODERN CONCEPTS OF THE ORGANIZATION OF PSYCHIATRIC HOSPITAL.....	214
Яворська Моніка Катаржина. НАЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ РЕФОРМАМИ В УКРАЇНІ.....	216
Якимчук Аліна Юріївна, Ярошук Вікторія Вячеславівна. ПЕРСПЕКТИВИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІТ-СПЕЦІАЛІСТІВ В УКРАЇНІ.....	217
Якимчук Олег Феодосійович. ЗМІНИ КЛІМАТУ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ....	219
Яковишина Маргарита Сергіївна. МІСЦЕ ЕКСКУРСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	221
Rogozińska-Mitrut Joanna. OPÓR PRACOWNIKÓW W PROCESIE ZMIAN.....	223
Soboń Janusz. POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA UE.....	227
Коротун Сергій Ігорович, Кушнір Ніна Борисівна. ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ.....	231

Do najważniejszych wskaźników syntetycznej koniunktury wykorzystywanych w analizach możemy zaliczyć dwa polskie: PIKBANK i PIKU. Charakteryzuje je określenie koniunktury na głównych rynkach finansowych w Polsce. Są one głównie wykorzystywane przez Katedrę Badań Marketingowych AE w Poznaniu. Zaś Instytut Badania Opinii i Rynku PENTOR wykorzystuje już wskaźniki o nazwach PENGAP i PIUPEN. Pierwszy charakteryzuje koniunkturę w sektorze bankowym i obliczany jest na podstawie sald koniunktury obecnej i przewidywanej działalności depozytowej i kredytowej. Drugi służy do ogólnego opisu koniunktury.²² Instytut Rozwoju Gospodarczego SGH stosuje równocześnie dwa wskaźniki syntetyczne: wskaźnik koniunktury w sektorze bankowym (oznaczony symbolem Kв) i wskaźnik prognozowanej koniunktury w sektorze bankowym (oznaczony symbolem Kр). Kolejnym instytutem wykorzystującym dwa syntetyczne wskaźniki jest Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową. Pierwszy wskaźnik określany mianem wskaźnika bieżącego klimatu koniunktury w bankach, a drugi jest krótkookresowy prognostyczny wskaźnik koniunktury w bankach. Ostatnim istotnym instytutem jest Główny Urząd Statystyczny. Podstawowym wskaźnikiem złożonym wykorzystywanym w instytucie jest ogólny klimat koniunktury, będący prostą średnią arytmetyczną sald dotyczących ocen bieżącej i przewidywanej sytuacji gospodarczej.

Bibliografia:

1. Bieć M., *Test koniunktury. Metody, techniki, doświadczenia*, Prace i Materiały IRG, nr. 48, SGH, Warszawa 1996,
2. Garczarczyk J., Mocek M., Olejnik I., Skikiewicz R.: *Wskaźniki koniunktury finansowej w diagnozowaniu i prognozowaniu rozwoju gospodarki*, Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, Katedra Badań Marketingowych, Poznań 2006,
3. Gołębiowski G., Grycuk A., Tłaczała A., Wiśniewski P., *Analiza finansowa przedsiębiorstwa*, Difin Warszawa 2016
4. Jaruga A. A., Kabalski P., Szycha A., *Rachunkowość zarządcza*, Wolters Kluwer Polska, Gdańsk 2014
5. Kowalczyk Z., *Koniunktura gospodarcza*, PWE, Warszawa 1982,
6. Rekowski M., *Koniunktura gospodarcza Polski – Analiza grup produktowych*, Wydawnictwo AKADEMIA, Poznań 1997,
7. Tomczyk E., *Racjonalność oczekiwań. Metody i analiza danych jakościowych*, Monografie i Opracowania, nr. 529, SGH, Warszawa 2004,

УДК 302.4

Акімова Людмила Миколаївна, Заслужений економіст України, к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів та економіки природокористування (*Національний університет водного господарства та природокористування, м.Рівне, Україна*)

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Загальнодержавний рівень економічної безпеки визначається рівнем регіональних систем, а процес гарантування економічної безпеки держави повинен реалізовуватися на основі врахування і дотримання безпеки територіальних складників. Причини загроз економічній безпеці держави мають регіональний характер, тому дослідження саме територіального аспекту економічної безпеки дає змогу визначити ключові фактори дотримання економічної безпеки держави загалом. Економічна безпека держави є визначальною домінантою складників національної безпеки, яка гарантує захищеність національних інтересів від внутрішніх і зовнішніх загроз, забезпечує соціально-економічну стабільність країни, достатній оборонний потенціал, розвиток продуктивних сил та нормальні умови життєдіяльності суспільства.

Як вважають американські вчені С. Мьордок, К. Нор, Ф. Трейгер, економічна безпека повинна відповідати принаймні двом умовам. По-перше, це збереження економічної самостійності країни, її здатності у власних інтересах приймати рішення щодо розвитку економіки загалом. По-друге, це збереження вже досягнутого рівня життя населення і можливості його подальшого підвищення [1, с. 34]. Сучасний стан економічної безпеки України доводить актуальність твердження Х. Маковскі, на думку якого економічна безпека повинна забезпечувати досить високу міру незалежності від стратегічних партнерів, тобто тих, які потенційно можуть впливати на політичні рішення, які будуть неприйнятні з комерційного погляду [2, с. 42].

Зазначимо, що економічну безпеку необхідно розглядати як взаємозалежну систему її різних рівнів – глобального, міжнародного, національного, регіонального, рівня окремо взятої господарської структури, особи. 1. *Глобальний рівень* – сукупність заходів, спрямованих на забезпечення сталого світового економічного розвитку, метою якого є досягнення максимальної безпеки та високого рівня життя для кожної особистості незалежно від нації або національності. 2. *Наднаціональний (міжнародний) рівень* – стан світової економіки, за якого забезпечується взаємовигідне співробітництво країн у вирішенні національних і глобальних проблем людства, вільний вибір і здійснення ними незалежної стратегії соціально-економічного розвитку за активної участі в міжнародному поділі праці. Міжнародна економічна безпека забезпечується за допомогою створеної світовим співтовариством системи міжнародних економічних організацій – МВФ, МБРР, ВТО тощо. При цьому важливу роль у вирішенні проблем економічної безпеки відіграють партнерські угоди про вільний рух капіталів, товарів та послуг, облік взаємних економічних інтересів, відмова від силового тиску, рівноправні відносини з менш розвинутими країнами. 3. *Макроекономічний рівень (економічна безпека країни)* – сукупність умов і чинників, які забезпечують незалежність національної економіки, її стабільність і стійкість, здатність до розвитку. У процесі інтернаціоналізації виробництва, включення національної економіки у світове господарство економічна безпека країни взаємопов'язана з міжнародною економічною безпекою. 4. *Регіональний рівень* – здатність регіональної влади забезпечити конкурентоспроможність, стабільність, стійкість економіки території, органічно інтегрованої в економіку країни. 5. *Мікроекономічний рівень (економічна безпека підприємства)* – стан найбільш ефективного використання його ресурсів для запобігання загрозам і забезпечення стабільного функціонування. 6. *Особистісний рівень* – стан життєдіяльності людини, за якого забезпечується правовий та економічний захист життєвих інтересів, дотримання конституційних прав та обов'язків.

²² там же s.80.

Сучасні процеси економічного розвитку – глобалізація, регіоналізація, формування «нової економіки» – зумовлюють підвищення ролі регіонів окремих держав у системі світового господарства. Національні регіони сьогодні розглядаються як самостійні специфічні суб'єкти міжнародних конкурентних відносин. Водночас національна економічна безпека базується на гармонійному поєднанні інтересів держави та регіону, що забезпечує цілісність економічної системи країни.

Економічною безпекою регіону як підсистеми національної економіки є сукупність його властивостей, що забезпечують досягнення максимального внеску регіону в розвиток національної економіки й у забезпечення економічної безпеки країни загалом. Економічна безпека регіону як самостійна економічна система забезпечує прогресивний розвиток регіону в умовах дестабілізуючого впливу різного виду загроз. У результаті аналізу та систематизації наукових підходів до визначення поняття «економічна безпека регіону» можемо виділити основні, такі як: 1) сукупність умов та факторів, які забезпечують стійкість та стабільність розвитку економіки регіону; 2) здатність регіональної економіки функціонувати в режимі самовідтворення; 3) певна економічна незалежність та інтеграція з економікою держави; 4) захищеність від впливу дестабілізуючих чинників.

Отже, система економічної безпеки регіону – це комплекс взаємопов'язаних організаційно-правових заходів з метою узгодження різноманітних інтересів, що забезпечує стійкість, адаптивність, самоорганізацію і розвиток регіональної економіки у взаємодії із зовнішнім середовищем її функціонування [3, с. 227]. До об'єктів економічної безпеки регіону належить економічна система регіону та її складники, такі як природні багатства, виробничі та невиробничі фонди, нерухомість, фінансові ресурси, господарські структури, сім'я, окрема особа. Основними суб'єктами системи економічної безпеки регіону є держава та її інститути (міністерства, відомства, податкові та митні органи, біржі, фонди і страхові компанії), інші регіони, обласні та місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи й організації як державного, так і приватного сектору економіки, громадяни та їх об'єднання.

Роль органів державної влади та місцевого самоврядування у розв'язанні проблем щодо зміцнення економічної безпеки регіонів набувають особливого значення у напрямі вирівнювання дисбалансів їх розвитку. Усьому періоду становлення України як незалежної суверенної держави притаманна тенденція до зростання як обсягу дохідної частини місцевих бюджетів, так і розміру міжбюджетних трансфертів. З одного боку, можна твердити про задовільну систему вирівнювання розвитку територій України за рахунок коштів державного бюджету, але з іншого – зазначені тенденції породжені проблемами функціонування органів місцевого самоврядування, збільшенням фінансової залежності регіонів від перерозподілу фінансових ресурсів із державного бюджету, зростанням централізованості фінансової системи України в цілому.

Реформа фіскальної децентралізації у напрямі зміцнення регіонального рівня економічної безпеки повністю відповідає європейським вимогам та є необхідним кроком у напрямі євроінтеграційного курсу розвитку України. У цьому аспекті передбачені зміни у системі міжбюджетних трансфертів, виключено поняття доходів, які враховуються при визначенні обсягів дотацій вирівнювання та бюджетних субвенцій, введено нові фінансові поняття, а саме: базова дотація, реверсна дотація, освітня дотація, субвенція на підготовку робітничих кадрів, медична субвенція, субвенція на забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру, стабілізаційна дотація [5].

Досить слушною у цьому сенсі є позиція вченого-економіста В. Андрющенка, який зазначає, що децентралізація є більш ефективною моделлю демократизації суспільних організацій та створення умов для самоорганізації в державі і полягає в тому, що здійснення частини основних функцій управління на місцях входить у компетенцію об'єднань громадян, котрі мешкають на певній території, а також органів і посадових осіб, які не призначаються «зверху», а обираються населенням у межах територіальних громад [4].

Децентралізація не має абсолютного характеру, і самі по собі ринкові механізми забезпечення економічної безпеки на регіональному рівнях без належного втручання центральних органів державної влади не в змозі запобігти територіальним відмінностям, особливо стимулювати розвиток депресивних регіонів, реалізація інвестиційних проектів у яких у першу чергу залежить від державної фінансової підтримки. Але, незважаючи на вищезазначене, проблема зміцнення економічної безпеки регіонів України у напрямі вдосконалення взаємодії органів державного та місцевого самоврядування залишається на сьогодні вкрай актуальною, а процес децентралізації як продуктивна форма реформування української економіки, є необхідним процесом у напрямі посилення ринкових механізмів функціонування економічної системи.

До цього часу в Україні відсутня визначена на законодавчому рівні структура економічної безпеки регіону. У цьому дослідженні пропонується виділити на регіональному такі складові частини економічної безпеки, як мезоекономічна, виробнича, інвестиційно-інноваційна, фінансова, зовнішньоекономічна, соціальна, демографічна. Однак варто зазначити, що дотепер в Україні відсутні законодавчі та нормативні акти, які регламентують процеси забезпечення економічної безпеки регіонів. Так, Законом України «Про основи національної безпеки» визначено основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз, але не виділено окремо питання регіональної безпеки. Основні принципи забезпечення національної безпеки можуть застосовуватися як на державному, так і на регіональному рівні. Проте ці питання потребують розмежування, оскільки механізми забезпечення економічної безпеки на рівні регіону та на рівні держави мають свої особливості.

Отже, економічна безпека є взаємозалежною системою її різних рівнів: глобального, міжнародного, національного, регіонального, рівня окремо узятій господарської структури, особи. Економічна безпека регіону розглядається як підсистема національної економіки та одночасно як відносно самостійна система для регіональних органів управління. На регіональному рівні виділено такі складові частини економічної безпеки, як мезоекономічна, виробнича, інвестиційно-інноваційна, фінансова, зовнішньоекономічна, соціальна, демографічна, які охоплюють основні економічні процеси, що відбуваються в регіоні. Таким чином, досягнення економічної безпеки регіону забезпечує соціально-економічну та суспільно-політичну стабільність, належний рівень та якість життя населення, запобігає виникненню та протидіє впливу внутрішніх і зовнішніх загроз за оптимальних витрат ресурсів і раціонального їх використання.

Список використаних джерел:

1. Murdoch C. Economic factors as objects of security: Economics security & vulnerability / K. Knorr, F.Trager. – Economics interests & national security. – Lawrence. 2001. – 867 p.
2. Machovski H. Ost-West Handel: Entwicklung, Interessenlagen. Aussichten / H. Machovski // Aus Politik u. Zeitgeschichte. – Bonn. – 1985. – № 5. – P. 39–44.
3. Шуршин В.О. Особливості формування системи економічної безпеки регіону / В.О. Шуршин // Таврійський науковий вісник: збірник наук. праць ХДАУ. – Вип. 55. – Херсон: Айлант, 2007. – С. 227–231.
4. Андрущенко В. Організоване суспільство / В. Андрущенко. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www/nbuiv.gov.ua/books/2006/06vaos/07/htm.
5. Про Державний бюджет України на 2016 рік: Закон України від 25.12.2015 № 928- VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/928-19>
УДК 338.244.47 (477)

УДК 351

Акімов Олександр Олександрович, к.держ.упр., доцент, Заслужений економіст України, начальник відділу правового забезпечення (*Національна служба посередництва і примирення, м. Київ, Україна*)

ДЕЯКІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЧИННИКИ СИСТЕМОГЕНЕЗУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Оскільки систематизацію загалом професійної діяльності державних службовців доцільно розглядати в контексті таких формуючих чинників як: правові чинники; функціональні чинники; організаційні чинники; інституційні чинники; компетентнісні чинники; мотиваційні чинники; психологічні чинники. А предметом концепту системогенезу виступає система професійної діяльності державних службовців, то взаємодія у ній відбуватиметься між її елементами, а саме: процесами, станами, передумовами до їх виникнення, механізмами, методами, ресурсами та способами забезпечення професійної діяльності державних службовців; а також між самими структурними елементами (підсистемами, окремими складовими елементами). Для розгляду питання обсягу системи професійної діяльності державних службовців виникає необхідність виокремити функціональні чинники.

Зокрема, функціональна складова у розвитку концепту системогенезу професійної діяльності державних службовців займає вагомe місце та формує виникнення конкретних цілей та функцій у системі публічного управління та діяльності публічних інституцій. Функціональні чинники системогенезу професійної діяльності державних службовців націлені на формування, розкриття та застосування концепту системогенезу з позиції взаємодії усіх складових елементів системи професійної діяльності державних службовців. Підсистеми (організаційно-правова, функціонально-компетенційна, інституційна, психологічна) виступають похідними від функцій системи, тобто вони формують суть функцій системи професійної діяльності державних службовців, спрямованої на досягнення цілей основної системи. Таким чином, орієнтуючись на головну мету, зазначені підсистеми виконують свої специфічні функції, і цим самим забезпечують досягнення специфічної мети кожної підсистеми. Тобто, застосування концепту системогенезу визначає, що діяльність системи, її компонентів для досягнення мети, дії із застосуванням певних засобів є не що інше, як взаємодія функцій системи та її складових елементів.

Функціональні чинники системогенезу професійної діяльності державних службовців націлені на формування, розкриття та застосування концепту системогенезу з позиції взаємодії усіх складових елементів системи професійної діяльності державних службовців. Відомо, що функціями органів державної влади виступають основні напрями їх діяльності, в яких виявляється їх сутність і призначення в державному механізмі. Кожна інституція відповідно до своєї компетенції виконує притаманні їй функції. Основна ознака функцій державної служби – задоволення громадського інтересу шляхом надавання публічних послуг; виконання функцій публічної влади; виконання функцій та завдань публічних інституцій. Отже, основними передумовами системогенезу професійної діяльності державних службовців з позиції функціонування державної служби є такі: а) напрями діяльності державних інституцій, які вирішують функції держави; б) характеристика здійснення державної служби, її сервісний характер; г) задоволення публічного інтересу, тобто інтересу соціальної спільноти, який визначається потребою суспільства; д) компетенція інституції, що здійснює дану функцію; е) охоплення основних сфери суспільного життя: адміністративно-політичної, соціально-гуманітарної, економічної; ж) функції як правило, мають неперервний характер щодо свого виконання, постійний та оперативний характер діяльності.

В умовах децентралізаційних процесів реалізація функцій загалом публічної служби, їх змістове навантаження залежить від таких обставин: а) функції значною мірою визначаються територіальним рівнем місцевого самоврядування; б) наявність ресурсного потенціалу та можливість його реалізації. Актуальне питання належить тут економічній складовій, стану розвитку території, джерелам формування місцевих бюджетів; в) залежність, взаємозалежність чи автономність місцевого управління від державного [1].

Найперше доцільно приділити увагу формам діяльності публічних інституцій. Звичайно, часто одній і тій же інституції притаманні одночасно декілька форм діяльності. Наприклад, міністерства наділені одночасно організаційною, виконавчою, контрольною та іншими функціями; практично усім суб'єктам державної служби притаманна інформаційна функція у контексті забезпечення прозорості та відкритості у своїй діяльності, контрольна функція, організаційна тощо. Предметним відображенням функцій у професійної діяльності державного службовця можна вважати компетенцію державного службовця, зокрема його повноваження як складову компетенції. Термін «повноваження» визначається як офіційно надане кому-небудь право певної діяльності, ведення справ. Юридична наука використовує цей термін для характеристики прав і обов'язків певних органів, посадових осіб. Функції державної служби визначаються компетенцією

ЗБІРНИК ТЕЗ

**II Міжнародної науково-методичної конференції
«Децентралізація влади, проведення реформ в Україні.
Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних
територіальних громад»**

**матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції,
13-14 грудня 2018 р. –
Рівне : НУВГП, 2018. – 233 С.**

ISBN 978-966-327-408-9